

VI◊MERKINGAR

Altjó>a diabetisdagur í dag:

Høvu›s dentur á lívsstíl

Diabetesfelag Føroya
Tí›indaskriv

ikki hevur sukursjúku.

1. Eti› fjølbroytt

Tann 14. novembur er al-tjó>a diabetesdagur, og ver›ur gjørt vart við henda dag kring allan heimin. Í ár ver›ur høvu›s denturin lagdur á sukursjúku og lívsstíl, tí broytingar í lívsháttinum fáa stóra skuld fyri ta ógvusligu øking í hesi sjúku. Henda øking sæst kring allan heimin, og alt bendir á, at økingin ver›ur enn ógvusligari í framtí›ini.

Tali› á teimum, sum fáa sukursjúku, veksur skjótt. Í 1985 høvdu 30 milliónir fólk í heiminum sukursjúku. Í 1998 var tali› økt til 143 milliónir, og væntandi hava 300 milliónir fólk sukursjúku innan ár 2025. Ta› vil siga ein 10-falding uppá 40 ár.

Hvør er so orsøkin til hesa øking? Fyrst og fremst er ein orsøk ta› økta fólkatali› í heiminum, men eisini ósunnur matur, vit viga ov nógv, vit sita ov nógv still og eru ov bangin fyri at røra okkum, eru orsøkir til hesa ógvusligu øking.

Kring allan heim broytast kostvanar og lívsstílar hjá fólki, og harvi› økist vandin at fáa sukursjúku skjótt, og harvi› eisini vandin fyri teimum lívs-hættisligu fylgisjúkum, sum ofta koma í kjalarvørrinum á sukursjúku.

4. Eitt gott socialt lív

Eitt gott socialt lív, har tú bævi› gevur tær tí› at taka tær av løttum, men eisini at røra teg saman við familju ella vinum, minkar um vandan fyri strongd og harvi› eisini vandin fyri at fáa sukursjúku.

Minst til, heilsa tín er í tínum egnu hondum.

Til allar borgarir í Sjóvar sókn

Ringur er fuglur, i› drítur í rei›ur sítt

Henry Jarnskor

Øll eru vit gó› við heimbygdina og vilja gera okkara besta fyri at tryggja henni frambur› og trivna.

Vit eru tó ymisk av lyndi og sannføring og siggja tí ørvísi upp á, hvussu ra›festingarnar eiga at vera. Munur er eisini á, um vit eru í fer› við at rigga til, ella um vit eru í fer› við at rigga av.

Víst ver›a á tørvin á barnagør›um og ellisheimum um um alt landi›, og sjálvandi eru øll samd um, at tørvurin er stórus. Ta› er bara so, at stovnar hava lyndi til at ver›a mi›savnandi, og tí ver›a persónar at flytast úr heimliga umhvørvinum. Bygðin er fyri einum missi og trivna›urin hjá viðkomandi er ikki hin sami.

Nærumhvørvi› eigur at ra›festast so ovaliga sum gjørligt.

Sjálvandi skula børnini ansast, men hví í einum garvi í sta›in fyri í einum heimi? Dagrøktarmammurnar eiga eina stóra tøkk uppiborna. Tær gera eitt gott arbei›i og eru gó›ar

vi› børnini. Hvat hevur meira at t››a: pedagogikkurin ella kærleiki? Eg eri ikki í iva, og tí haldi eg, at vit eiga at viðka um dagrøktina. Sjálvandi er ta› okkara skylda, at taka okkum av teimum gomlu, men vit eiga at viðra teirra ynski um, at ver›a verandi heima so leingi sum gjørligt. Tí eiga vit at streingja á, at heimahjálpin ver›ur betra› og økt, og tilbo› um ney›-uppkall til døgnavkt gerst veruleiki hjá øllum, i› hava hendan tørv. Her er eisini ein tøk uppá sítt pláss, og hon er ikki minni enn hin fyrra, tí heimarøktirnar hava eitt ofta stravi› og ótakksamt arbei›i. Vit eiga at geva teimum tær sømdir og umstø›ur, i› tær hava uppiborna til frama fyri teimum gomlu og óhjálpnu. Føst reglulig læknavi›tala eigur at ver›a so nær brúkararum sum gjørligt. Ta› er tildømis eingin meaning í at fólk av Selatra› noy›ist at koyra heilt til Strendur til eina vanligu viðtalu.

Vit eiga eisini at vera í heimbygðini. At vera einsamallur er ringt, men ringast er einsemi í fremmandum umhvørvi saman við fremmandum fólki.

Vit eru gó› við nærumhvørvi, men ikki altí› gera vit nóg miki›, við at halda ta› við líka, og enn minni við at fríka um ta›. Gomul vir›ir fortapast. Vit ganga dagliga framvi›, men ansa teimum ikki, tí tey eru ein partur av heildarmyndini. Fjør›an er løgd undir asfalt. Vit hava gó›ar vegir fyri ney›ini, men vit eiga eisini at sleppa trygg tvørt›ur um teir, og í ávisum stø›um kanska heldur undir teir. Sum til dømis við Pensionistahúsinum í Heygstø› og bátahilin við Sjógv, har ta› einasta rætta hev›i veri› at gjørt eina vegsmogu. Vegager›in hevur ført við sær, at serstaka umhvørvi við Sjógv er um gjørligt blivi› enn meira

serstakt. Vit hava fingi› ein poll, og við honum og økinum uttanum, eiga vit eina perlu.

Spurningurin er um vit Duga at hanfara, lívga og røkja hana.

"Tey liva í land byggja", men tey, i› fara, eiga at fara við vitanini um eina vir›iliga fráfer›, tí eiga vit at s›na teimum hesa vir›ing við at bygja eitt kapell á økinum við kirkjuna.

Ítrótturin er frammalaga í bygðini, og eiga vit altí› at ver›a í var›haldi, solei›is at hann altí› hevur gó› kor, og arbei›a fyri framhaldandi menning. Í ítróttinum finna tey ungu samanhold og trivna, i› er so avgerandi fyri samleikan.

Ta› er líka skeift hjá einari kommunu at skylda pening, sum at eiga hann á bók. Arbei›ast eigur at ver›a eftir einari ra›festari ætlan, solei›is at skattakrónurnar koma øllum borgarum tilgó›ar.

Vit eru hvørki ein gloymd ella goymd kommuna. Vit eru ein kommuna í vøkstri, og alt í veksur, skal hava gó›ar gró›arumstø›ur. Tit VELJA tey, i› koma at hava ta› avgerandi orði› hvussu og hvar vit fara.

VI◊MERKINGAR

Javna›arflokkurin í Klaksvíkar b›rá› - eitt sterkt alternativ

Torleif Sigur›son og Ey›gunn Samuelsen,
b›rá›slimir og valevni Javna›arfloksins

Undirrita›u valevni, Torleif Sigur›son og Ey›gunn Samuelsen, hava umbo›a› Javna›arflokkin í Klaksvíkar B›rá› ávikavist 8 og 4 tey seinastu árin. Vit meta ta› vera sera umrá›andi, at Javna›arflokkurin ver›ur væl umbo›a›ur í b›ra›num komandi f›ra árin. Ta› er ein styrki at kunna arbei›a mi›víst fyri at røkka úrslit uttan mun til, um ein er í samgongu ella í andstø›u. Sum partur av b›rá›num hava vit veri› við til at arbei›a fyri b›num øll hesi seinastu árin, og av málum, sum væl álei›is er komi› við seinastu f›ra árin, kunnu nevast:

Kommunuskuldin. Her spardi kommunan 3 mill. kr. um ári› í avdráttum við n›ggju loysnini. Ta› er eingin loyna, at vit í andstø›u skora›u hart á fyri at fá hesa loysnina við Lands-

bankanum og Nor›oyar Sparikassa samtykta.

Barnaansingin. Útvega›-ar eru meira enn 100% øking í ansingarplássum, hetta er ikki so líti›, tá i› hugsa› ver›ur um, at nærum onki er hent á hesum øki í fleiri b›rá›sstur.

Vit meta ta› vera av alstórum t›ðningi, at bævi› kynini eru umbo›a› í b›rá›num, hetta ger, at vit fáa javnvág í tær avger›ir, sum ver›a tiknar.

Vera vit vald aftur í b›rá›i› komandi skei› fara vit at leggja okkum eftir: at tryggja, at skynsemi valdar, tá i› ta› kemur til at n›ta skattaborgarans pening. Vinnan skal hava gó›ar karmar at virka undir, so hon kann mæta komandi avbjó›ingum við fastum sambandi. Vit vilja framvegis borga fyri, at sjálvsøgd mál, sum ein gó›ur skúli, barnaansing til øll og trivna›ur, eisini fyri tey eldru, ver›ur sett fremst í einum komandi b›rá›.

Hetta við trivna›inum hevur eisini alstóran t›ðning, at tá i› ta› kemur til at skapa gó›ar karmar fyri einum gó›um undirvisingarverki, so hevur okra kommuna gingi› á odda. Hetta kemst sjálvandi av, at ein av grundhugsanunum í javna›arhugsjónini er jú, at okur skulu hava eitt vælútbúi›i fólki, og at øll skulu hava somu møguleikar til at nema sær kunnleika, óansæ› stætt og f›ggjarligu møguleikar foreldranna. Saman við ynskinum um arbei›i til allar hendur er eitt av høvu›smálum okra, ein gó› útbúgvingarskipan við somu møguleikum til øll, óansæ› stætt. Ta› er gleiligt at áðanna›, at stórt sær allir flokkar í dag hava tiki› hesa hugsan til sín, men vandi er í hvørjari vælfer›.

um vit skulu gera ta› áhugavert hjá vinnuni at virka í Klaksvík.

Ta› er vón okkara, at Javna›arflokkurin kemur so sterkur í b›rá›i›, at vit ver›a við til at mynda komandi samgongu. Vit javna›arfólk trivast best í samgongu, sum ta› ofta ver›ur sagt. Tí vilja vit gera ta›, i› vit kunnu, fyri at fáa ávirkan, men ta› ver›ur ikki fyri einhvønn prís. Fáa vit borg-

Skattaprocenti› á Tvøroyri

Heri Mortensen
b›rá›slimur valevni fyri Javna›arflokkin

Aftan 16 ára borgarligt st›ri á Tvøroyri, er ta› sum øllum føringum, og serliga borgarum á Tvøroyri, kunnugt, er kommunan í stórum fíggjarligum trupuleikum, og er hetta sjálvandi orsøkin til at vit øll mugu knógva undir einum av landsins størstu skattabyr›um.

Tvøroyrar kommuna hevur í dag eina samla›a skuld uppá ca. 140 mill. kr, og um vit fáa ta› leingi umrøddu saneringina úr kreppulánsgrunninum, ver›ur samla›a skuldin ca. 110 mill. kr.

Tann fíggingin, i› fást

kann av hesum 110 mill. kr. ver›ur solei›is, at vit koma at gjalda ca. 15,5 mill.kr. í rentum og avdrøgum um ári›, tey komandi fimm árini.

Samla›u skattaintøkurnar fyri 2001 eru mettar at blíva ca. 39,3 mill. kr. og um vit beinanvegin draga tær 15,5 mill. kr. frá, eru 23,8 mill. kr eftir til rakstur av kommununi.

Tá i› ein so veit, at raksturin í 2000 ver›ur ca. 25 mill. kr. altso 1,2 mill.kr. meira enn til eru, ja so dugir hvørt smábarn at siggja, at her má gerast okkurt munagott í komandi tí›um.

Og hvat er so uppskriftin?, jú, hon er sparing, sparing og aftur sparing. Gjalda vit hesar 15,5 mill. kr. um ári› í rentum

og avdrøgum, hava vit aftaná 4 ár ni›urgoldi› skuldina við minnst 40 mill. kr. ja, kanska meira, um skattaintøkurnar veksa, sum tær hava gjørt tey seinastu árin. Um vit aftaná 4 ár hava ni›urgoldi› skuldina til 60 — 70 mill. kr. er í

lagi at seta skattaprocenti› munagott ni›ur. Sjálvandi kann hetta eisini gerast so við og við gjøgnum tey komandi árin.

At skattaprocenti› so skjótt sum gjørligt ver›ur sett munandi ni›ur er einasta loysnin uppá frambur› og virkni her á Tvøroyri. Vi so høgum skattaprocenti sum nú, er eingin hugsingur um at fáa ung fólk at flyta til Tvøroyrar og seta á stovn virkseimi, men fer skatturin ni›ur er eingin foring, tí vit hava Grundøkir, barnaansing til øll sum hava ta› fyri ney›uni, eisini hava vit frití›arskúla á Tvøroyri, og mangt anna›, so her er eingin foring hjá ungum, at slá›a seg ni›ur, tí skattaprocenti› skulu vit hava ni›ur.

Tvøroyri - ta› ber til

Páll Michelsen

Valevni Javna›arfloksins á Tvøroyri.

Lesur tú blø›ini varnast tú skjótt, at ein av høvu›strupulleikunum í teimum stórru kommununum er ansingarmøguleikar til børn. Mi›visi politikkurin, sum Ásla Jespersen, sála, sló›a›i fyri á hesum øki, hevur bori› frukt, solei›is, at okur í dag kunnu bjó›a øllum barnafamiljum í kommununi gó›a barnaansing antin í barnagarvi ella dagrøkt.

Tá i› børnini eru komn í skúlaaldur hava okur nakrar av teimum bestu karmunum at bjó›a teimum. Eitt vælútbýgt skúlaverk› við gó›um møguleikum hjá næmingunum til at mennast. Ta› er ikki óv nógv sagt, at tá i› ta› kemur til at skapa gó›ar karmar fyri einum gó›um undirvisingarverki, so hevur okra kommuna gingi› á odda. Hetta kemst sjálvandi av, at ein av grundhugsanunum í javna›arhugsjónini er jú, at okur skulu hava eitt vælútbúi›i fólki, og at øll skulu hava somu møguleikar til at nema sær kunnleika, óansæ› stætt og f›ggjarligu møguleikar foreldranna.

Saman við ynskinum um arbei›i til allar hendur er eitt av høvu›smálum okra, ein gó› útbúgvingarskipan við somu møguleikum til øll, óansæ› stætt. Ta› er gleiligt at áðanna›, at stórt sær allir flokkar í dag hava tiki› hesa hugsan til sín, men vandi er í hvørjari vælfer›. Eisini vita okur, at tann menning i› ver›ur á sta›num byggir á ta›, tey undanfarnu ættarli›ini hava strí›st og knógva› fyri. Teimum, i› hava búleika her á sta›num og lagt lunnar undir ta› stø›i› vit hava í dag, vilja vit veita gó› kor nú teirra arbei›sorka er farin at víkna. Arbei›ast má fram í móti at eldrarøktin og umstø›urnar hjá teimum eldru gerast betur. Javna›arflokkurin vil altí› standa sum tann flokkur, i› vil tryggja teimum eldru gó› kor. Sum valevni Javna›arfloksins fari eg at streingja á, at arbei›i heldur fram at útvega teimum eldru lættastu og bestu liviumstø›ur.

Trygd og trivni

Hervør Eidesgaard,
valevni Javna›arfloksins til b›rá›svali› á Tvøroyri

Gó›u borgarar í Tvøroyrar kommunu

Aftaná at hava játta› at ver›a valevni á Javna›arlistanum til komandi b›rá›sval, havi eg hugsa›

Hóast hetta er okkurt, i› kundi veri› betri, og vil eg her nevna nøkur dømi, i› arbeiitt kundi veri› við í samband við trygd og

i› fer við mestu fíggjarorkuni komandi árin.

Ta› eru nú 14 ár, sí›an eg og familja mín valdu at búsetast her á plássinum. Vit fullu skjótt til. Her búgva blí› og fyrikomandi fólk, og her eru karmar, i› gera ta› liviligt og fáa fólk at trívast á sta›num.

Hóast hetta er okkurt, i› kundi veri› betri, og vil eg her nevna nøkur dømi, i› arbeiitt kundi veri› við í samband við trygd og

trivna á plássinum, um tit skuldu vist mæt ta› álít at valt meg í b›rá›i›.

o Trygg fer›slu- og gonguvi›urskifti.

o Or›a ein grei›an barna, ungdóms- og eldrapolitikk o Náttarbuss til tey ungu, møguliga í samstarv við a›rar kommunir í oynni.

o Eitt sta› til ungdómin, tá tey ikki eru til ítrótt, ungdómsmóti ella í dansi. Børnini eru ta› besta vit eiga, tí mugu vit eisini bjó›a teimum ta› besta, vit

kunnu.

o Tættari samband við borgaran, so vit í felag finna útav møguligum tørv ella ábótum. Eitt nú viðvikjandi eldrarøkt. Tey eldru hava givi› okkum ta›, vit byggja á.

o Kommunalir bygningar eiga at vera atkomiligr fyri øllum borgarum.

o Ra›festing av iløgum og ábótum møguliga við eini langtí›arætlan.

o Grundstykki til rímiligan prís eiga at vera tøk til

uppvaksandi ættarli›i›, tilflytarar og virki.

o Hugna um mi›b›tin, so felags tiltøk kunnu fáa røttu karmar.

o Kommunan má framhaldandi taka stig til at minka um dálkingarvand-an, her hugsí eg serliga um "Agenda 21", i› er ein altjó›a sáttmáli, har hugsa› ver›ur um at minka dálkingina bæ›i í náttúruni og av tilfeinginum

Gott val